

CINCI LUCRURI PE CARE LE FAC ASCULTĂTORII BUNI

Faptul de a asculta cu adevărat vă va ajuta să știți cum să împliniți nevoile spirituale și temporale ale altora în modul în care ar face-o Salvatorul.

Vârstnicul Jeffrey R Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Chiar și mai important, probabil, decât să vorbim este să ascultăm... Dacă ascultăm cu dragoste, nu va fi nevoie să ne întrebăm ce vom spune. Acest lucru ne va fi dat – prin Spirit”.¹

Ascultarea este o deprindere pe care putem să ne-o însușim. Ascultarea arată dragostea noastră față de alții, ne ajută să clădim relații puternice și invită Spiritul pentru a ne binecuvânta cu darul discernământului, care ne ajută să înțelegem nevoile altora.² Mai jos sunt cinci moduri prin care putem să ne îmbunătățim felul în care ascultăm.

1. Acordați-le timp

Mulți oameni au nevoie de timp pentru a-și aduna gândurile înainte de a vorbi. Acordați-le timp pentru a se gândi atât înainte, cât și după ce spun ceva (vedeți Iacov 1:19). Doar pentru că au încetat să vorbească nu

înseamnă că au spus tot ceea ce trebuia să spună. Nu vă temeți de liniște (vedeți Iov 2:11-3:1 și Alma 18:14-16).

2. Fiți atenți

Noi gândim mai repede decât vorbesc alții. Împotriviți-vă ispitei de a trage concluzii sau de a vă gândi înainte la ceea ce veți spune când au terminat de vorbit (vedeți Proverbe 18:13). În schimb, ascultați cu intenția de a înțelege. Răspunsul dumneavoastră va fi mai bun pentru că va avea la bază o înțelegere mai profundă.

3. Clarificați

Nu vă temeți să adresați întrebări care clarifică ceva ce nu ați înțeles (vedeți Marcu 9:32). Clarificarea reduce neînțelegerile și arată interesul dumneavoastră față de ceea ce este spus.

4. Meditați

Parafrazați ceea ce ați auzit și modul în care înțelegeți ceea ce simte celălalt. Aceasta îi ajută să știe dacă au fost înțeleși și le oferă ocazia să clarifice.

5. Găsiți ceea ce aveți în comun

Poate că nu veți fi de acord cu tot ce s-a spus, însă fiți de acord cu ce puteți fără a prezenta greșit propriile sentimente. Faptul de a vă arăta acordul poate să ajute la destinderea stării de neliniște și autoapărare (vedeți Matei 5:25).

Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat că trebuie „să învățăm să ascultăm și să ascultăm pentru a învăța unul de la altul”³. Pe măsură ce ascultați cu intenția de a învăța despre alții, veți fi într-o poziție mai bună de a înțelege nevoile lor și de a auzi îndemnul despre cum puteți să vă îngrijiți de cei din jurul dumneavoastră așa cum ar face Salvatorul.

A asculta înseamnă a iubi

O povestire spusă de vârstnicul Holland ilustrează puterea de a asculta.

„Prietenul meu Troy Russell și-a scos, încet, camioneta din garaj... A simțit că a trecut cu roata din spate peste ceva... A ieșit și l-a găsit pe fiul său iubit de nouă ani, Austen, zăcând cu fața în jos... Austen decedase.

Troy era de neconsolat, nu putea să doarmă, nu și găsea liniștea... Dar, în acea perioadă de agonie, [a venit]... John Manning...

Sincer, nu știu care era programul de vizite al lui John Manning și al colegului său la familia Russell... Știu doar că, primăvara trecută, fratele Manning și-a întins brațele și l-a ridicat pe Troy Russell din tragedia care a avut loc în fața casei lui ca și cum l-ar fi ridicat pe micuțul Austen însuși. Așa cum trebuie să facă... un frate în Evanghelie, John, pur și simplu, și-a luat în serios chemarea din cadrul preoției și a avut grijă de Troy Russell. A început spunând: «Troy, Austen vrea să te pui pe picioare – inclusiv să joci baschet din nou – deci, voi fi aici în fiecare dimineață la ora 5:15. Fii pregătit»...

«N-am vrut să merg», mi-a spus Troy mai târziu, «deoarece îl luasem mereu pe Austen cu mine... Dar John a insistat și am mers. Din acea primă zi, am vorbit – sau, mai degrabă, eu am vorbit și John a ascultat... La început, a fost greu, dar, cu timpul, mi-am dat seama că îmi găsisem tăria cu ajutorul [lui John Manning], care m-a iubit și m-a ascultat până când soarele a răsărit din nou în viața mea»⁴.

NOTE

1. Jeffrey R. Holland, „Witnesses unto Me”, *Liahona*, iul. 2001, p. 16.
2. Vedeți David A. Bednar, în „Panel Discussion (Discuție la masa rotundă)” (adunarea de instruire a conducătorilor din întreaga lume, nov. 2010), broadcasts.lds.org.
3. Russell M. Nelson, „Listen to Learn”, *Ensign*, mai 1991, p. 23.
4. Jeffrey R. Holland, „Emisari ai Bisericii”, *Liahona*, nov. 2016, p. 62, 67.

SĂ SLUJIM CUM A SLUJIT SALVATORUL

În timp ce Isus pleca din Ierihon, doi bărbați orbi au strigat după El, spunând: „«Ai milă de noi, Doamne»...

Isus S-a oprit, i-a chemat, și le-a zis: «Ce vreți să vă fac?»

«Doamne», l-au zis ei, «să ni se deschidă ochii!».

Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El” (Matei 20:30, 32-34).

Ce putem învăța din modul în care a ascultat Salvatorul?

INVITAȚIE DE A ACȚIONA

Gândiți-vă la cum veți pune în practică aceste principii în modul în care slujiți. Întrebați-i pe cei cărora le slujiți de ce au nevoie. Ascultați răspunsurile lor și îndemnul Duhului Sfânt. Acționați potrivit lucrurilor pe care le auziți.

Principiile slujirii sunt menite să ne ajute să învățăm să ne îngrijim unul de celălalt – nu să le împărtășim ca mesaj. Când ajungem să-i cunoaștem pe cei cărora le slujim, Duhul Sfânt ne va îndemna să știm de ce mesaj ar putea avea nevoie în plus față de grija și compasiunea noastră.